

til Lov, og det var dog rart, at der ikke i den Tid skulde sættes en saadan Forskel mellem Folk, at nogle Begravelsesfølger kunne komme til at synge Sange som „Lyksalig, lyksalig hver Sjæl, der har Fred“, medens andre ikke kunne komme til at synge. Jeg havde ikke tænkt mig Sagen ordnet saaledes, som den ærede Minister troede, at det enkelte Menneske, der havde en Slægtning, som skulde følges til Jorden, forfattede en Fortegnelse over saadanne Hymner, jeg stoler paa mine Medborgeres forretningsmæssige Sans, der vilde meget hurtigt komme et tilstrækkeligt Antal Hymnesamlinger, Samlinger af Tekster og Melodier, og nogle af dem vare maaske saa heldige at vinde den ærede Ministers Bifald og Anerkendelse, andre ikke. Det kunde ogsaa tænkes, at den højtærede Minister selv vilde foranledige det, men Borgernes Ihærdighed vil nok bevirke, at saadanne Samlinger af Hymner komme frem, og saa ville de altsaa kunne benyttes i den Tid, der gaar, inden den endelige Lov bliver vedtagen, uden at det paa nogen Maade kan sinke Vedtagelsen af dette Lovforslag. Den Mulighed at give de stedlige Myndigheder en Ret til at afgøre dette Spørgsmaal forstaar jeg saa godt, at Ministeren selv finder utilfredsstillende. Det vilde jo blive meget uensartet og ganske sikkert ogsaa sætte en Del Uro og Opsigt ved de Afgørelser, der kunde fremkomme; desuden bliver det noget vanskeligt at finde vedkommende Myndighed. Det forekommer mig i Virkeligheden, at denne lille Ændring er af den Natur, at den intet forrykker i hele Lovforslagets Økonomi, og skulde det vise sig, at der ikke fremkommer saadanne Hymnesamlinger, som Ministeren finder heldige, inden vi komme til Vedtagelse af den blivende Lov, har Ændringsforslaget jo ikke gjort nogen Skade.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Den af den højtærede Minister nævnte Ordning, at Forevisningen af den paagældende testamentariske Bestemmelse skal ske for Præsten, tiltaler mig i endnu højere Grad end den Antydning, der kom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Høgsbro), at Forevisningen skulde ske for Sognefogeden. Men jeg er ikke sikker paa, at en saadan Forevisning for Præsten vil kunne blive pligtmæssig for vedkommende, medmindre

Loven siger det. Naar Loven bestemmer, at under de og de Betingelser erhverver man Ret til at faa foretaget Jordfæstelse uden gejstlig Medvirkning, saa bør det ganske sikkert, hvis man tillige vil have det gjort til Betingelse, at der skal ske Forevisning af den testamentariske Bestemmelse for en eller anden Myndighed, udtrykkelig udtales i Loven. Først naar det bliver gjort til Pligt, at en saadan Forevisning skal finde Sted for en offentlig Myndighed, først da har man virkelig en Garanti for Lovens Overholdelse. De vedkommende Myndigheder ifalde da Ansvar, naar de ikke øve det foreskrevne Tilsyn, og man behøver saa ikke at have nogen særlig Straffebestemmelse for Lovens Tilsidesættelse. Men hvis der ikke findes en Forskrift om pligtmæssig Forevisning, vil Forholdet kunne blive det, at vedkommende Myndighed ikke faar at vide, om Betingelserne for Jordfæstelse uden gejstlig Medvirkning foreligge. Jeg gentager derfor, at der maa en Ændring til, for at den ønskelige Garanti kan tilvejebringes.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg tror, at det ærede Medlem, til Trods for, at han ellers er klar i sin Tankegang, ikke er bleven ganske færdig med at gennemtænke Sagen. Thi Sagen er den, at hvis man ikke fra vedkommende, der har bestilt Begravelsen, kommer til Præsten og godtgør for ham, at Liget skal jordes uden gejstlig Medvirkning, skal der ske gejstlig Medvirkning, Præsten kan ikke blive fri for at give sin Medvirkning, medmindre det er godtgjort for ham, at Loven hjemler den, der bestiller Begravelsen, en Rettighed til at være fri derfor. Derfor tror jeg, at Ministeriet, naar Loven bliver ført igennem, ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til at paabyde Præsterne at forlange, at vedkommende skal møde med testamentarisk Bestemmelse, og jeg tror, at det er i fuldkommen Overensstemmelse med Loven; thi uden Loven kunne de ikke faa den Ret, Loven hjemler.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) skal jeg sige, at det kan gerne være, at der, naar en saadan Lov bliver ført igennem, straks er dygtige Forretningsfolk, som tro, at der nu kan laves noget med at udgive saadanne Hymner. Jeg tror imidlertid slet ikke, at det bliver nogen storartet Forretning, thi jeg tror ikke, det bliver saa mange, der ville have Jordefærd efter denne Lov, og selv om der bliver flere,